

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - **Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, wat betreft de aanpassing van de gespreide uitrol voor woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra**
Principiële goedkeuring

Bijlagen:

- het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, wat betreft de aanpassing van de gespreide uitrol voor woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra;
- het advies JVE/AVP/19/0131 van de Inspectie van Financiën van 5 maart 2019

1. INHOUDELIJK

1 Situering

Met dit ontwerpbesluit passen we de regeling van de gespreide uitrol, bepaald in het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018 wat betreft de gespreide uitrol voor woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra aan.

De aanpassing bestaat uit twee grote componenten. Enerzijds beperken we ons niet tot twee instapmomenten, maar voorzien we meerdere instapmomenten voor de ouderenvoorzieningen. Anderzijds zullen de ouderenvoorzieningen die instappen op een bepaald instapmoment nog gedurende enkele maanden een voorschot ontvangen (waar dat in het oude besluit niet voorzien was).

2 Context wijziging

90% van de woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra heeft in de bevraging die het agentschap organiseerde aangegeven om met het digitale opname- en facturatieproces te willen starten op 1 april 2019.

Na overleg met de softwareleveranciers en de koepelorganisaties van de ouderenvoorzieningen is gebleken dat het zeer aangewezen is om de risico's tot een minimum te herleiden. Het gaat daarbij dan in hoofdzaak over enerzijds het risico op IT-problemen op het digitale platform of de software van de voorzieningen en anderzijds over het risico op financiële problemen bij de voorzieningen als de financieringsstroom ten gevolge van de opstartfase niet gegarandeerd blijft.

Een eerste risicobeheersing voorzien we door het instapmoment te spreiden over meerdere maanden. Op die manier kunnen we de talrijke voorzieningen in golven naar het digitale platform toe leiden. Een eerste golf zal daarbij bestaan uit een beperkt aantal pilootvoorzieningen die hiertoe ook bereid zijn. Zij zullen als eersten het digitale platform gebruiken. Uit deze pilootfase zullen we snel leren of er zich nog kritieke, blokkerende of beperkte bugs bevinden in zowel de het digitale platform als in de software van de voorzieningen.

Op die manier kan er gegarandeerd worden dat enerzijds de verschillende IT-toepassingen technisch op punt staan wanneer de meerderheid van de voorzieningen het digitale platform begint te gebruiken, en dat anderzijds de voorziene helpdesks en contactpersonen de vragen van ouderenvoorzieningen gespreid en to the point kunnen beantwoorden. Indien 90% van de ouderenvoorzieningen op één moment zou instappen kan dit niet worden gegarandeerd.

De tweede wijze van risicobeheersing bestaat erin dat we de voorzieningen zonder tijdsdruk gebruik laten maken van het nieuwe digitale opname- en facturatieproces en de daarbij behorende software. Ze krijgen voldoende tijd om opname- en facturatieberichten door te sturen. Deze facturatieberichten worden wel al doorgegeven maar zullen bovendien in de eerste drie maanden na de maand van het instapmoment nog niet leiden tot reële uitbetaling om zo ook de voorzieningen bij dit proces voldoende tijd te bieden om de leercurve te doorlopen zonder de financiering in het gedrag te brengen. Ze krijgen daarom nog drie extra voorschotten na het instapmoment om die financiering te waarborgen. Na de betaling van het laatste voorschot zal de zorgkas de doorgestuurde facturen voor de afgelopen periode in mindering brengen op de betaalde voorschotten vanaf 1 januari 2019 en starten de effectieve betalingen op basis van reële facturaties en rekening houdend met het resultaat van de verrekening met de voorschotten.

3 Samenvatting van de inhoud van de wijzigingen aan de regelgeving

Meerdere instapmomenten

Door meerdere instapmomenten te voorzien, worden de hierboven vermelde risico's beheerst.

Concreet worden er 4 instapmomenten voorzien:

- Golf 1: 1 april 2019 – pilootvoorzieningen
- Golf 2: 1 mei 2019
- Golf 3: 1 juni 2019
- Golf 4: 1 juli 2019

, Het ontwerpbesluit laat toe dat de minister, indien nodig omwille van uitzonderlijke omstandigheden, nog extra instapmomenten kan voorzien.

Langere betaling van voorschotten

Een tweede manier om aan risicobeheersing te doen is door extra voorschotten te voorzien voor de ouderenvoorzieningen die op een bepaald moment instappen. In de huidige regeling is er vanaf het moment dat een voorziening instapt, geen voorschot meer voorzien. Met dit ontwerpbesluit passen we dit aan. Voorzieningen die instappen op één van de vier voorziene instapmomenten ontvangen voorschotten voor de periode tot en met de tweede maand volgend op de maand van het instapmoment. Het laatste voorschot wordt dus uitbetaald in derde maand volgend op de maand van het instapmoment.

Dit is aangewezen omdat er zich mogelijks problemen kunnen voordoen bij de opstart van het digitale platform. Om de liquiditeit van de ouderenvoorzieningen te garanderen bij onvoorziene technische problemen, is het aangewezen om deze voorschotten gedurende langere tijd te betalen. In de afgelopen maanden kregen we immers meermaals signalen dat de financiële marges binnen de voorzieningen in sommige gevallen zeer beperkt zijn en een beperkte afwijking in tijd of bedrag t.o.v. de gebudgetteerde middelen problematisch kan zijn.

Door het aantal instapmomenten te vergroten en de voorschotten gedurende langere tijd te voorzien garanderen we met andere woorden zowel voor de IT-toepassingen van de overheid, de zorgkassen en de ouderenvoorziening als voor de medewerkers van de ouderenvoorzieningen een gecontroleerde opstart van het nieuwe systeem en voor de voorzieningen garanties dat de financieringsstroom niet in het gedrang komt.

Praktische modaliteiten

Enkele bepalingen, ingevoegd met het vermelde besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2018, worden aangepast met voorliggend ontwerpbesluit.

- De voorzieningen krijgen eenmalig 60 dagen, te rekenen vanaf het instapmoment, in plaats van 30 dagen, de tijd om de opnamegegevens en indicatiestellingen digitaal te bezorgen aan de zorgkassen. Indien er, zoals hierboven vermeld, technische problemen zouden opduiken in de centrale toepassing of in de software van de ouderenvoorzieningen is de voorziene termijn van 30 dagen te kort. Vooral voor de eerste groep aan pilootprojecten kunnen er zich dergelijk onvoorziene problemen manifesteren en is een langere termijn aangewezen. Daarnaast zullen ook voorzieningen die op een later instapmoment starten ondertussen ook al meer maanden aan te verwerken en versturen gegevens opgebouwd hebben en zal voor hen een verlengde termijn ook zeker nuttig zijn;
- De eerste effectieve betalingen op basis van de ingestuurde facturen, volgen pas vanaf de vierde maand volgend op de maand van het instapmoment nadat ook de zorgkassen alle voorschotten hebben betaald waarna men vervolgens op deze voorschotbedragen de facturen voor de periode van 1 januari 2019 tot het instapmoment in mindering heeft gebracht.
- De koepelorganisaties van de ouderenvoorzieningen en de softwareleveranciers van de ouderenvoorzieningen zullen de voorzieningen indelen in de 4 golven. Zij zijn namelijk het best geplaatst om in te schatten welke ouderenvoorzieningen op welk instapmoment het meest geschikt zijn om in te stappen, alsook welke voorzieningen als piloot kunnen dienen. Concreet zal er een communicatie vertrekken van het Agentschap over de indeling in 4 golven en een oproep aan de softwareleveranciers om samen met de WZC-koepels om de verdeling te maken. Het is de bedoeling dat die indeling voorgesteld door de

softwareleveranciers wordt gevalideerd door het consortium van de WZC-koepels en vervolgens formeel wordt bekrachtigd en gecommuniceerd door de Vlaamse overheid.

- Het voorschot zal telkens 95% bedragen i.p.v. de voorziene 90%. Dit percentage stemt overeen met de gemiddelde bezettingsgraad in de sector.

Uit de reacties van de voorzieningen blijkt immers dat de liquiditeit in sommige voorzieningen zeer fragiel is. Afwijkingen, zelfs beperkt, op de gebudgetteerde bedragen en geplande betalingsmomenten hebben een grote inpakt op het thesauriebeheer en kunnen individuele voorzieningen in de problemen brengen. Voorzieningen ontvangen een eerste effectieve betaling op basis van gefactureerde prestaties ten vroegste vanaf augustus (golf 1), uiterlijk oktober (golf 4). Een voorschotbedrag aan 90% gedurende deze periode betreft een langdurige onderfinanciering t.o.v. de gebudgetteerde bedragen.

Gegeven het feit dat bovendien 90% van de voorzieningen op 1 april 2019 van start wilden gaan en ze dus in toepassing van deze regeling zeer waarschijnlijk op een later moment instappen en bovendien nog drie extra voorschotten ontvangen, sterkt ons in de overtuiging de kasstroom op niveau te moeten houden. Bovendien worden de voorschotten later op het jaar geregulariseerd o.b.v. de effectief gefactureerde prestaties.

4 Samenvatting van de inhoud van de wijzigingen aan de regelgeving

Met de voorliggende aanpassingen worden de hogervermelde wijzigingen aangebracht. De voormalige opdeling tussen voorzieningen die zouden instappen na fase 1 enerzijds en fase 2 anderzijds is in de nieuwe regeling niet meer nodig en werken we weg om zo de complexiteit van de regelgeving ook aanzienlijk te beperken. Met de wijzigingen in dit besluit, evolueren naar één generieke regeling voor alle instapmomenten.

We voorzien enerzijds in de integratie van hogervermelde wijzigingen:

- Uitrol in golven;
- Verlengen van de voorschottenregeling voor ingestapte voorzieningen;
- Het meedelen van de gegevens voor de afgelopen periode verlengen van 30 naar 60 dagen;
- Diverse technische aanpassingen;
- Bepalen door wie de golven worden ingedeeld en wanneer;
- Verhoging van de voorschotten naar 95% zoals vandaag ook van toepassing is voor de voorschotten van januari, februari en maart. De voorschotten worden berekend op basis van de basistegemoetkoming voor zorg van 1 januari 2019.

5 Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Brengt aanpassingen aan in het eerste lid van artikel 661 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming (BVR VSB).

Het woord kunnen wordt vervangen door het woord moeten. Dit betreft een materiële correctie. Het digitaal aanmelden van de gebruikers is immers niet vrijblijvend maar verplicht.

We stappen af van de vaste instapdatum “1 april 2019” maar evolueren naar instapmomenten op door het agentschap te bepalen data. We formuleren daarom telkens “instapmoment” als referentiemoment.

Ten gevolge van de evolutie naar verschillende instapmomenten wijzigen we ook de referentie naar de periode waarbinnen de gebruikers digitaal moeten worden aangemeld. Dit betreft geen vaste periode meer maar een eenmalige periode van 60 dagen na het instapmoment. Deze periode werd verlengd omdat te voorzien valt dat er voor de eerste golf mogelijk onvoorziene bugs naar boven kunnen komen. Voor de latere golven is het aantal aanmeldingen en indicatiestellingen in de periode van 1 januari 2019 tot en met het instapmoment groot. Een periode van 60 dagen om deze gegevens te bezorgen aan de zorgkassen is dan ook realistischer.

Artikel 2

Heft artikel 661/1 van het besluit op. Dit artikel was van toepassing in het kader van de voormalige opdeling tussen voorzieningen die zouden instappen na fase 1 enerzijds en fase 2 anderzijds. Met de wijzigingen in dit besluit, evolueren we naar één generieke regeling voor alle instapmomenten en is dit artikel overbodig. Dit alles werd immers gevat in artikel 661.

Artikel 3

Brengt aanpassingen aan in artikel 662.

In paragraaf 1 wordt de vaste datum “31 maart 2019” aangepast naar het instapmoment als referentie.

In paragraaf 2, eerste lid, wordt de vaste datum “31 maart 2019” aangepast naar “de maand die volgt op het instapmoment” als referentie. Dit artikel bepaalt dat een voorziening van 1 januari 2019 tot en met de maand van het instapmoment en de daaropvolgende maand niet gehouden is aan de regel om binnen 5 werkdagen de meldingen door te sturen. De voorziening heeft na het instapmoment immers, in toepassing van artikel 661, 60 dagen de tijd om alle aanmeldingen en indicatiestellingen, zowel voor de gebruikers die voor het instapmoment al in de voorziening verbleven als diegene die nieuw worden opgenomen in de 60 dagen na het instapmoment, door te sturen. Het is dan ook logisch dat de regel om binnen 5 werkdagen de meldingen door te sturen ook overeenkomstig wordt verlengd.

In paragraaf 2, tweede lid, wordt de datum “31 maart 2019” vervangen door de datum “30 september 2019”.

In paragraaf 3 wordt de datum van “31 maart 2019” vervangen door de referentie naar het instapmoment.

Artikel 4

Wijzigt in artikel 662/1 de datum “31 maart 2019” door de referentie naar het instapmoment.

Artikel 5

Vervangt het huidige artikel 662/3. Het huidige artikel kaderde binnen het opzet van de gespreide uitrol zoals dit initieel was uitgewerkt. Voorzieningen die gebruik wensten te maken van de voorschotten tijdens de tweede fase (vanaf 1/4/19) van de gespreide uitrol, moesten daarvoor een afwijking indienen. Dit artikel bepaalde de afwijkingsprocedure. Met het vervangende artikel verlaten we de afwijkingsprocedure en evolueren we naar de uitrol van de tweede fase middels instapmomenten.

Paragraaf 1 bepaalt de instapmomenten in de periode van 1 april 2019 tot en met 1 juli 2019 waarop voorzieningen kunnen starten met het digitale opname- en facturatieproces op 1 april, 1 mei, 1 juni en 1 juli.

Paragraaf 2 bepaalt dat de koepelorganisaties, die met het besluit van de Vlaamse Regering van 24 november 2017¹ een subsidie ontvingen voor ondersteuning en implementatie van de financieringstrajecten, samen met de softwareleveranciers bepalen op welk instapmoment iedere voorziening zal instappen.

Het agentschap stelt daartoe een lijst met alle betrokken zorgvoorzieningen ter beschikking. Uiterlijk 21 maart 2019 bezorgen de koepelorganisatie en softwareleveranciers het aangevulde overzicht waarin vermeld staat welke voorziening op welk instapmoment zal instappen aan het agentschap.

De koepelorganisaties en softwareleveranciers zijn hier uitstekend geplaatst om dit overzicht te bepalen. Ze hebben de vinger aan pols inzake de stand van zaken van de implementatie van de software of hardware en het voldoen aan de randvoorwaarden (bv. inzake informatieveiligheid) in de individuele voorzieningen om een gefundeerde verdeling te kunnen opmaken. Ze kunnen hierbij in dialoog gaan met respectievelijk hun leden en klanten.

Het agentschap stelt de voorzieningen ook tijdig in kennis van de instapmomenten die aan hen zijn toegewezen.

Paragraaf 3 bepaalt dat volledige nieuwe voorzieningen met een eerste erkenning niet moeten worden ingedeeld door de softwareleveranciers en het consortium van koepelorganisaties maar van rechtswege het eerst voorziene instapmoment na hun eerste erkenningsdatum als instapmoment toegewezen krijgen. Zij vallen niet onder de voorschottenregeling en kunnen vanaf het instapmoment meteen starten met het digitale opname- en facturatieproces waarop effectieve betalingen volgen.

Paragraaf 4 voorziet in een vangnet voor voorzieningen die omwille van aantoonbare en acute redenen toch niet in de mogelijkheid zouden zijn om op het toegewezen instapmoment daadwerkelijk in te stappen. Zij kunnen een afwijkingsaanvraag indienen waarna de minister middels een ministerieel besluit de afwijking kan verlenen.

Artikel 6

Met dit artikel worden de artikels 662/4 en 662/5 in het aan te passen besluit opgeheven. Artikel 662/4 was van toepassing in het kader van de voormalige opdeling tussen voorzieningen die digitaal gingen na fase 1 enerzijds en fase 2 anderzijds. Met de wijzigingen in dit besluit, evolueren naar één generieke regeling voor alle instapmomenten en is dit artikel overbodig. Dit alles werd immers gevat in artikel 662. Artikel 662/5 was van toepassing in het kader van de voormalige opdeling tussen voorzieningen die digitaal gingen na fase 1 enerzijds en fase 2 anderzijds. Met de wijzigingen in dit besluit, evolueren naar één generieke regeling voor alle instapmomenten en is dit artikel overbodig. Dit alles werd immers gevat in artikel 662/1.

Artikel 7

Artikel 7, ten eerste, vervangt vooreerst paragraaf 1 van artikel 662/6. Het voormalige artikel bepaalde de modaliteiten van de voorschotten die vanaf 1 april 2019 zouden worden gestort. Met de wijziging van het uitrolprincipe naar verschillende golven wordt dit artikel aangepast zodat we een correcte generieke bepaling hebben voor alle voorschotten vanaf 1 april 2019.

¹ Besluit van de Vlaamse Regering van 24 november 2017 tot toekenning van een subsidie aan woonzorgcentra, bepaalde dagverzorgingscentra en koepelorganisaties voor ondersteuning en implementatie van de informatiseringstrajecten in de residentiële ouderenzorg

In het eerste lid van de nieuwe paragraaf 1 wordt bepaald dat alle op 1 april 2019 bestaande woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra voor elke maand waarin ze volledig erkend zijn in de periode van 1 april 2019 tot het instapmoment van de voorziening in kwestie, een voorschot ontvangen van de zorgkas.

Met het tweede lid wordt er verder gespecificeerd dat deze voorzieningen die starten met het digitale opname- en facturatieproces op een instapmoment in de periode van 1 april 2019 tot en met 1 juli 2019 naast de voorschotten bepaald in het eerste lid nog verder voorschotten ontvangen ná het instapmoment. Dit tot en met de tweede maand die volgt op de maand van het instapmoment. Een voorziening die dus bijvoorbeeld op 1 mei 2019 instapt ontvangt niet enkel nog een voorschot voor de maand april (uitbetaald 15/5) (zoals bepaald in het eerste lid) maar ook een voorschot voor de maanden mei (uitbetaald 17/6) de maand van het instapmoment, juni (uitbetaald 15/7) en juli (uitbetaald 15/8).

Met dit artikel beheersen we zoals hoger vermeld de risico's op het digitale platform, voorkomen we financiële risico's m.b.t. de liquiditeit van de startende voorzieningen en geven we zuurstof aan alle betrokkenen.

Met het derde lid van paragraaf 1 worden de betaalmomenten van de voorschotten bepaald. De betaling van het voorschot voor een bepaalde maand wordt telkens midden de daaropvolgende maand betaald.

Artikel 7, ten tweede, brengt een technische correctie aan waarbij verduidelijkt wordt over welke "voorzieningen" de bepaling handelt.

Artikel 7, ten derde, past de voorschotbedragen aan van 90% naar 95%.

Artikel 7, ten vierde, heft het tweede lid van paragraaf 2 op. Dit lid bepaalde de berekeningswijze van de voorschotten voor nieuw opstartende voorzieningen in fase 2. Alle voorzieningen die een eerste erkenning krijgen vanaf 1 april 2019 zullen meteen gebruik maken van het digitale opname- en facturatieproces.

Artikel 7, ten vijfde, brengt een technische correctie aan waarbij verduidelijkt wordt over welke "voorzieningen" de bepaling handelt.

Artikel 8

Artikel 8 brengt verschillende wijzigingen aan in artikel 662/7.

Artikel 8, ten eerste, brengt een technische correctie aan waarbij verduidelijkt wordt over welke "voorzieningen" de bepaling handelt.

Artikel 8, ten tweede, wijzigt in het eerste en tweede lid van paragraaf 1 opnieuw de vaste datum "1 april 2019" naar het instapmoment als referentie.

Artikel 8, ten derde, wijzigt in het eerste en tweede lid van paragraaf 1 opnieuw de vaste datum "31 maart 2019" naar het instapmoment als referentie.

Artikel 8, ten vierde, brengt een technische correctie aan waarbij verduidelijkt wordt over welke "voorzieningen" de bepaling handelt.

Met artikel 8, ten vijfde, wordt paragraaf 2 in artikel 662/7 van het aan te passen vervangen. Het oorspronkelijke artikel was van toepassing in het kader van de voormalige opdeling tussen voorzieningen die digitaal gingen na fase 1 enerzijds en fase 2 anderzijds. Met de wijzigingen in dit

besluit, evolueren we naar één generieke regeling voor alle instapmomenten en is dit artikel overbodig. Dit alles werd immers gevat in artikel 662/7, §1.

De aangepaste paragraaf behoudt dezelfde finaliteit als paragraaf drie die hieronder ook vervangen wordt. Het betreft een aanpassing aan de gewijzigde regeling. Deze paragraaf bepaalt dat de zorgkas niet gebonden is aan de betalingstermijn van 6 weken die voorzien is in de reguliere financieringsbepalingen voor die voorzieningen die daadwerkelijk starten met één van de vier golven. De zorgkas moet immers pas beginnen betalen nadat alle voorschotten zijn betaald en verrekend. Dit is dus binnen de zes weken te rekenen vanaf de eerste dag van de vierde maand volgend op de maand van het instapmoment.

Een voorziening die bijvoorbeeld op 1 april 2019 instapt, kan vanaf die datum in principe facturen beginnen doorsturen. Die voorziening ontvangt echter ook nog voorschotten voor de maand april (betaald in mei), de maand mei (betaald in juni) en de maand juni (betaald in juli). De zorgkas kan pas na de betaling van het laatste voorschot in juli de in tussentijd ingestuurde facturen voor de maanden van 1 januari 2019 t.e.m. 30 juni 2019 verrekenen. Vanaf 1 augustus (de vierde maand volgend op de maand van het instapmoment (april)) kan de zorgkas effectieve betalingen uitvoeren.

Artikel 8, ten zesde, vervangt het bestaande paragraaf 3 van artikel 662/7. Dit artikel sluit de voorzieningen met een eerste erkenning vanaf 1 april 2019, uit van de hierboven vermelde regeling waarbij zorgkassen niet binnen de zes weken na facturatie moeten betalen. Deze nieuwe voorzieningen ontvangen immers geen voorschotten en kunnen dus betaald worden binnen de zes weken na de facturatie.

Artikel 9

Met ten eerste en ten tweede van dit artikel wordt de voorwaarde verduidelijkt dat de zorgkas die individuele kostennota's moet verrekenen die ook effectief chronologisch werden doorgestuurd, zoals bepaald in artikel 662/7, §1.

Ten derde past dit artikel de terugvorderingstermijn aan. Deze stond bepaald op de vaste datum 30 september 2019 maar wordt aangepast naar de referentie "de zevende week na de week waarin de zorgkas het laatste voorschot heeft betaald."

2. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE BEGROTING VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP

Het voorliggend ontwerpbesluit voorziet zoals eerder gezegd volgende aanpassingen aan de huidige regeling met betrekking tot de gespreide uitrol:

- 1) het verlengen van de periode van digitaal doorgeven van de opnamegegevens en indicatiestellingen door de voorzieningen van 30 tot 60 dagen;
- 2) het effectief betalen door de zorgkassen op basis van de ingestuurde facturen, vanaf de vierde maand volgend op de maand van het instapmoment;
- 3) het bepalen welke voorzieningen wanneer kunnen instappen door de koepelorganisaties van de ouderenvoorzieningen en de softwareleveranciers van de ouderenvoorzieningen;
- 4) het verhogen van de voorschotten van 90% naar 95% voor de maanden vanaf april 2019.

Deze aanpassingen hebben geen extra budgettaire impact.

De vereiste kredieten zijn ingeschreven op begrotingsartikel GM0-AGHD2YA-WT van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Bij de begrotingsopmaak 2019 werden de middelen geraamd om de facturen, ingediend voor de prestaties van 2019, te financieren. Dit op basis van het aantal erkende woongelegenheden, de basistegemoetkoming zorg (het vroegere 'forfait'), het aantal dagen en de gemiddelde bezettingsgraad van 95%.

Wat 2) betreft blijft de budgettaire impact ongewijzigd. Het moment waarop de zorgkassen overschakelen van het uitbetalen van voorschotten naar het uitbetalen van effectieve facturen wijzigt, maar dit heeft globaal gezien geen budgettaire impact. Voor zowel de uit te betalen voorschotten als het betalen van de effectieve facturen is immers een budget dat rekening houdt met een gemiddelde bezetting van 95% vereist.

Ook wat 4) betreft is er geen budgettaire impact op het geraamde budget op begrotingsartikel GMO-AGHD2YA-WT.

De voorschotten vanaf april 2019 worden met dit ontwerpbesluit verhoogd van 90% naar 95%. Aangezien bij de begrotingsopmaak voor gans 2019 rekening gehouden werd met een gemiddelde bezettingsgraad van 95% kan deze verhoging worden opgevangen binnen de beschikbare middelen.

De regeling voorziet dat het overschot aan voorschot verder in mindering kan worden gebracht door de effectieve digitale facturaties tot dit volledig werd afgerekend. Indien de zevende week na de betaling van het laatste voorschot blijkt dat een zorgkas voor een bepaalde voorziening nog steeds een openstaand voorschot vaststelt, wordt dit teruggevorderd.

Het gunstig advies van Inspectie van Financiën werd verleend op 5 maart 2019.

3. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP DE LOKALE BESTUREN

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het gebied van personeelsinzet, werkingsuitgaven, investeringen en schulden en ontvangsten van de lokale besturen.

4. WEERSLAG VAN HET VOORSTEL OP HET PERSONEELSBESTAND EN DE PERSONEELSBUDGETTEN

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor bestuurszaken niet vereist is.

5. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Wetgevingstechnisch en taalkundig advies

Het bijgaande ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering werd aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2019/124 van 08 maart 2018.

Reguleringsimpactanalyse

Het ontwerpbesluit regelt een procedurele aanpassing in de gespreide uitrol van het digitaal opname- en facturatieproces. Het digitale opname- en facturatieproces blijft ongewijzigd maar

de uitrol wordt in verschillende instapmomenten voorzien. Er wijzigen geen rechten en plichten. Daarom is er geen RIA vereist.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1° haar principiële goedkeuring te hechten aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 november 2018 houdende de uitvoering van het decreet van 18 mei 2018 houdende de Vlaamse sociale bescherming, wat betreft de aanpassing van de gespreide uitrol voor woonzorgcentra, centra voor kortverblijf en dagverzorgingscentra;

2° de Vlaamse minister, bevoegd voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin te gelasten over voornoemd ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van ten hoogste vijf dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 3°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, gemotiveerd door de omstandigheid dat:

- het agentschap uiterlijk 22 maart 2019 aan de betrokken voorzieningen moet meedelen welk instapmoment aan hen wordt toegewezen, met als vroegste instapmoment 1 april 2019;
- het voor de betreffende voorzieningen daarbij belangrijk is, met het oog op de liquiditeitspositie, budgettaire garanties te bieden over de inkomsten tijdens de opstartfase van het digitale opname- en facturatieproces vanaf 1 april 2019. Dat het daarbij nodig is mogelijke risico's tot financiële problemen maximaal te beperken;
- het dringend noodzakelijk is om de risico's in te perken van de overschakeling naar het digitaal platform gelet op de signalen die het agentschap hierover recent ontving;
- het noodzakelijk is om de betrokken voorzieningen in golven naar het digitale platform toe te leiden om zo te voorkomen dat mogelijke bugs bij de opstart een hele sector voor financiële problemen stelt;
- het agentschap de voorschotten voor de tweede fase van de gespreide uitrol met de juiste parameters kan berekenen en tijdig in betaling kan stellen;

Jo VANDEURZEN
Vlaams minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin